

En spennende verden

Om å finne innsikt i en gresk gud.

Ares var antikkens gud for krig, vrede, hevn, grusomhet, spontanitet, uforutsigbarhet, korttenkt-het og dumskap. Han representerte krigens natur, og venter bare på å slå til. Men, det var ikke den fysiske krig han var skikkelsen av. Han representerte den krigerske siden i det menneskelige. I det menneskelige er dette utydelig, men «han» ligger alltid og lur, selv om Ares var den minst populære av gudene.

Menneskene har alltid visst at deres eksistens og samfunn kan være over i morgen. Vi lever med dette i bakhodet. Men vi «står på», tenker positivt, har planer for fremtiden, stifter familie, og håper alle holder seg frisk. Når vi taper noen som står oss nær, så går vår verden til grunne en periode, før de små meninger trer fram igjen, og fordriver de større.

Det er en spennende verden. Situasjonen i verden i dag, mellom øst, vest og sør, er som mellom Athen, Sparta og Theben for ca. 2500 år siden. Siden har Ares med korte opphold rast uavbrutt i Europa. Nå overlater vi igjen ansvaret til våre ledere. Vi ruster opp, driver retorikk, viser styrke vel bevisst på at måling av styrke krever to parter. Den andre part har det på akkurat samme måte.

Den samme retorikk, vanlige folks oppgitthet om «igjen» å starte noe mot dem vi har samarbeidet med før, som vi har hatt et brukbart forhold til. Den samme oppgittheten over at den andre siden har gjort noe vi ikke kan tillate. Det gjelder begge sider, og følger en årsaks-karusell fra tilbake i denne omgang snart 30 år.

Blir det konflikt blir det ikke bare en bunnløs sorg over alle som skal miste livet. Men, det er sannsynligvis ingen igjen til å gråte heller. Det er jo en slags trøst, for Ares barn er Deimos/skrek, og Fobos/frykt.

Det krigerske begås ikke kun mellom stater, men alle steder der er mennesker, fra tid til annen. Det er mellommenneskelige krefter, da Ares bor i oss alle. Heldigvis er det oftest slik at Ares ikke seirer, men at det er de andre kreftene (gudene) som bringer ro og klokskap.

Hva skal jeg gjøre neste gang jeg blir sint, når noen gjør urett, tier om urett, lyver, er arrogant i sin taushet, baksnakker, truer, skubber, slår, eller rammer noen av mine nærmeste? Da tar jeg på meg hjelmen og går til krig. Eller skal Ares ligge i ro, og jeg en ynkelig figur? Er det mulig? Er ynkelighet en løsning?

